

Finestres segle XVI, transició al Renaixement, a la plaça dels Cabrits. Fot. Canal

Façana del segle XV, a la plaça dels Cabrits. Fot. Canal

Capvespre roig

Al mestre David Vives

A l'hora baixa, tot el cel
s'havia encès en flama pura.
La resplendor de cap estel
no es veia encara per l'altura.

Els verds pollancre del matí
eren talment vermells com brases,
i les casetes del camí
semblaven forns en lloc de cases.

Vinyes i bosc, un llac de sang;
el rierol, raig de ferida;
cada clivella, un esvoranc
per on anés eixint la vida.

Sorgia el món incendiari
com si, dictada sa agonia
i a tal suplici condemnat,
ja fos aquell son últim dia.

Després, el foc que de ponent
fins a llevant de roig pintava
va anar apagant-se lentament
mentre la fosca arreu entrava.

I, en les tenebres de la nit,
estols de llums meravellosos
il·luminaren, gloriosos,
les llunyedats de l'infinit.

E. GUANYAVENTS

Emili Guanyavents, l'exquisit poeta i artífex pulcríssim que pacientment labora en l'agençament de la nostra llengua vernacle, tal com en altres ocasions, ens fa ofrena delicada d'una de les seves composicions poètiques. Per a nosaltres és un honor engalanar les nostres planes amb aquesta poesia de l'admirat — i molt estimat — amic, i no dubtem que serà un goig pels nostres llegidors.